

ПРОБЛЕМА МІСЬКИХ ЗВАЛИЩ

Твердохлебова Н.Є.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Людина постійно піддається неусвідомленому ризику з боку негативних чинників довкілля, що вимагає формування суспільного рівня екологічної свідомості у відношенні до чинників ризику антропогенно зміненого урбанізованого середовища існування. Кожен день людина стискається з незчисленною кількістю екологічних чинників хімічної, фізичної та біологічної природи, які можуть істотно впливати на ризик втрати здоров'я та життя.

Сьогодні міські звалища розляглися на десятки і сотні гектарів, чадять, димлять, забруднюють ґрунт, повітря, воду. Там утворюється цілий букет надзвичайно сильних отрут і токсинів – бензопірени, меркаптани й одна з "найсвіжіших" і найсильніших отрут – діоксин. Таким чином, гонитва за сьогохвилинною дешевиною обертається виникненням неподалік від міст потужних термохімічних мін уповільненої дії, розмінування яких вимагає з часом неабияких витрат.

У західних країнах давно зрозуміли, що "задешево" сміттєву проблему не розв'язати; тому держави виділяють великі кошти на інтенсивні науково-дослідні роботи зі створення екологічно чистих технологій переробки та знешкодження промислового й побутового сміття.

В Україні розробкою технологічних процесів утилізації сміття практично не займалися. Тому жодної власної такої технології сьогодні у нас немає і потрібне устаткування доводиться купувати за кордоном. Але воно настільки дороге, що навіть великі міста не завжди в змозі його придбати. Тому й виходить, що не маючи ні своїх технологій, ні коштів на придбання чужих Україна ще довго матиме найгострішу екологічну проблему утилізації міського сміття.

Міста ростуть, відходів дедалі більше, з року в рік, а ставлення до сміттєвої проблематики практично не змінюється.

На мою думку, головним завданням будь-якої людини є збереження життя – своїх рідних і навколишнього світу для них. Нажаль, більшість усвідомлює, яку відповідальність несе людина, коли викидає пластиковий пакет не до смітника, адже один такий пакет розкладається двісті років, а ми застосовуємо їх усюди, не рахуючи, бо не звикли рахувати, а отже, не усвідомлюємо, до яких наслідків це може призвести.